

IVO ŽAJDELA

Povsem nedoumljiva obsodba

Nekdanjega domobranca Vinka Levstika je postsocialistično sodstvo končno uspelo obsoditi. Dosodili so mu 12 let zapora, tako rekoč najvišjo kazen, saj je senat „upošteval“ obtožbeno „zdravje, življenje po vojni in družinske zadeve“. Drugače bi ga obsodili na najvišjo možno kazen. Zdaj bo mnoge zanimalo, kako bo senat v sodbi utemeljil svojo odločitev. Če bo enostavno nanizal argumente iz obtožnice višjega državnega tožilca Janeza Šinkovca, kar je predsednica senata Tatjana Skubic v povzetku po izreku sodbe že storila, potem bomo dobili sodbo, ki se je ne bi sramoval noben sodnik, ki je pred petdesetimi leti pošiljal ljudi v smrt ali v dolgoletno ječo na osnovi izsiljenih ali povsem nepriemernih dokazov. Zdaj je že gotovo, da bo po tej razsodbi mnoge bolela glava, ne le Vinka Levstika.

Postopek proti Levstiku je leta 1981 sprožila Udba. Služil ji je v križarski vojni proti emigraciji in drugačermislečim doma oziroma za utrjevanje revolucionarne oblasti režima. Zaslišanih je bilo preko 130 ljudi. V grobem bi jih lahko razdelili v tri skupine: priče po načelu „rekla kazala“; posamezniki, ki so se sami javili v svoji goreči želji po nadaljevanju revolucije (govorili so to, kar so prej prebrali); in priče, ki jih je Udba pod hudimi grožnjami prisilila v izmišljene izpovedi.

Pri branju zaključnih govorov se je razvila zanimiva razprava. Obramba je tožilstvu očitala, da se spravlja samo na domobranstvo, na stran torej, ki jo je povzročila komunistična revolucija. Tožilec Šinkovec je suvereno odgovoril, da tečejo postopki proti storilcem povojnih množičnih pobojev - in zamolčal, da so ti postopki zakopani v najglobljih predalih našega sodstva. Odvetnik Stanovnik pa je kot dokaz, da naše sodstvo preganja tudi morilce s partizanske strani, navedel sojenje pred nekaj leti, ko je nekdanji partizan Anton Kosovel tožil nekdanjega vosovca Vinka Kosovela, ker naj bi ta umoril partizana Stanislava Cigoja. Levstika so obsodili na osnovi nikakršnih dokazov, Vinka Kosovela kot partizana pa so oprostili po prvovrstnem dokaznem materialu. Takšen je torej naš odnos do resnice in pravice - deset let po osamosvojitvi in po obračunu z Demosom. To je čas, ko revolucija še zmeraj nekaj velja, tisti, ki pa so morali pred njo braniti življenje, so še po več

kot petdesetih letih garjave ovce. S to dediščino stopa Slovenija v novo tisočletje.

Sam sem se državnemu tožilcu Janezu Šinkovcu, ki smo ga zadnje mesece lahko gledali pri njegovem nadvse zagretem preganjanju nekdanjega domobranca, „preoblečenca v partizansko uniformo in črnorokca“, kot je rad poudarjal, že ponudil s podatki tisočev in tisočev civilistov, vojnih ujetnikov in ranjencev, ki so jih med vojno pobili partizani. Za začetek lahko uporabi mojo knjigo Zasuta usta, kjer je 300 strani dobesedno nabitih s podatki partizanskih žrtev, na razpolago pa sem mu tudi z ustno pomočjo oziroma s pomočjo pri iskanju imen krivcev in prič.

Iskala bova imena partizanov, vosovcev in terencev, ki so samo leta 1942 pobili 20 kompletnih družin. Iskala bova morilce 16 duhovnikov, pobitih leta 1942. Iskala bova poveljnika partizanskih enot, ki so izvršili masacre nad vojnimi ujetniki na Suhorju in na Ajdovcu novembra in decembra 1942. Preganjal bo lahko partizanske kolovodje, ki so odločali o poboju 28 ranjencev septembra 1943 pred turjaškim gradom in nato kolovodje, ki so ukazali pokole vojnih ujetnikov - preko 400! - jeseni 1943: Na Mačkovecu nad Robom so partizani Loške brigade poklali okoli 40 ujetnikov kar z noži.

Levstik se je 3. decembra 1943 ob partizanskem napadu na Velike Lašče uspel izogniti partizanski krogli, 56 drugim to ni uspelo. Večino so jih partizani pomorili kot ranjene ujetnike po zavzetju Lašč. V Grahovem se partizani niso zadovoljili s pobjem več deset ranjenih domobrancev, pometali so jih celo v ogenj - tudi pesnika Balantiča. Pri Koprivniku pri Kočevju so partizani novembra 1944 zajeli nekaj tovornjakov, na katerih je bilo več deset ranjenih domobrancev. Ne ve se, ali so jih pred tem, ko so jih polili z bencinom in zažgali, pobili.

Na stotine in stotine civilnih žrtev, otrok, žensk, starčkov, vojnih ujetnikov in ranjencev; ki so jih partizani pomorili med vojno (o povojnih pobojih sploh ne upam govoriti), čaka na zagnanost in odločnost tožilca Šinkovca. In na sodni senat Tatjane Skubic.

Čutilo se je, da bo z oprostilno sodbo proti Vinku Levstiku konec napetosti, ki so posledica revolucije in protirevolucije. Zdaj, s povsem nedoumljivo obsodbo, se bodo strasti razplamtele.

Glej poročilo na strani 4

Spominska slovesnost v Kočevskem Rogu

Letošnje, tokrat že 12. spominske slovesnosti z mašo za pobile slovenske domobrance po drugi svetovni vojni in druge žrtve komunističnega nasilja se je ob Jami pod Krenom v Kočevskem Rogu 10. junija udeležilo več kot 5000 ljudi. V prvem delu slovesnosti je somaševal beograjski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Hočevar, v drugem delu pa je predsednik Nove slovenske zaveze Tine Velikonja med nagovorom zbrane opozoril na neuresničene pravice žrtev povojnih pobojev in njihovih svojcev. Dejal je: „Na osebnih ravni smo se v resnici že davno spravili, tu ni sprtosti. Ne gre več za osebno spravo, gre za narodni razkol, ki ga je treba premostiti, za narodno pomiritev. Gre za to, da smo pred zakonom vsi enaki.“

Dodal je, da državljanska vojna še traja ter da sile kontinuitete, ki so zdaj na oblasti, izkoristijo vsak trenutek, da to dokažejo. „Seveda sedaj ne gre za kri in orožje, ampak se uporabljajo druga sredstva. Zato te vojne večina ne čuti. Z vso silo pa je prišla na dan ob nedavnih jubilejnih proslavah (o začetkih revolucije, oz kot so dejali, „upora proti okupatorju“, op. uredn.) po domovini. Vse so tolkle s svojo ostrino in žaljivostjo, vihrale so zastave z rdečo zvezdo in pele so se komunistične pesmi. In mnogo ljudi je moralo spet ponoviti: nič se

ni spremenilo,“ je ugotavljal Velikonja.

Že v uvodnem delu bogoslužja se je kočevski župnik Marjan Lampret dotaknil tudi aktualnih političnih dogajanj v zvezi z bližajočim se referendumom o zavrnitvi zakona o umetnem oplojevanju. Ob sklicevanju na odklonilno izjavo škofovske konference glede potrjevanja zakonske možnosti za umetno oplojevanje plodnih samskih žensk je referendumsko odločanje povezal s povojnimi izvensodnimi poboji z oceno, „da so za referendum ravno tisti, katerih ideološki in v nekaterih primerih celo fizični očetje so v Kočevskem Rogu ali pa drugod po Sloveniji spočenjali genocid in zlo nad poštenimi slovenskimi fanti iz slovenskih družin“.

Med vidnejšimi osebnostmi iz slovenske politike so se slovesnosti med drugimi udeležili tudi predsedniki treh parlamentarnih strank, in sicer Andrej Bajuk (NSi), Janez Janša (SDS) ter Franci But (SLS+SKD). Slovesnost sta poleg Nove slovenske zaveze pripravili še Družina in kočevska župnija.

Dobro desetletje po prvi, t.i. spravi slovesnosti v Kočevskem rogu leta 1990 - je eden izmed govornikov navzoče spomnil tudi na takrat izrečeno zavezo še vedno aktualnega predsednika republike Milana Kučana, da mora slovenska država ob grobišču postaviti znamenje in sveti hram, o čemer pa še danes ni ne duha ne sluha.

Ob dnevu sprave na Žalah

Ob Lipi sprave na ljubljanskih Žalah je ob dnevu krivde, odpuščanja in sprave potekala pravna slovesnost. Po besedah predsednika združenja Stanislava Klepa je dan namenjen spominu na povojni pobj približno 10.000 domobrancev in enakega števila „drugih idejnih in razrednih sovražnikov, ki so nasprotovali boljševistični ideologiji“. Kot je poudaril, „je za pobj vrlih domobrancev in drugih nasprotnikov komunizma po drugi svetovni vojni odgovorna takratna totalitarna država in komunistična partija ter njeni voditelji“.

Po koncu druge svetovne vojne se ni nikjer drugod v Evropi zgodilo to, kar se je v Sloveniji. Še večja nesreča pa je v tem, da se takratna razklanost v narodu nadaljuje tudi danes, „za kar so odgovorni predvsem politiki“.

Član Združenih ob Lipi sprave Vitomir Gros pa se je dotaknil tudi aktualnih dogodkov in sodni veji oblasti očital, da so bili v procesu zoper nekdanjega domobranca Vinka Levstika kot dokaz uporabljeni tudi izsledki iz časa nekdanjega režima, s čimer je sojenje in današnja obsodba izgubila verodostojnost. Država bi morala soditi tudi „sodelavcem druge strani“. Ob tem je izrazil tudi razočaranje, da slovenskemu narodu in Sloveniji kot državi ni uspelo sprejeti Deklaracije o narodni spravi, „ki bi morala biti temelj nadaljnjemu zdravemu razvoju naroda, spominjala pa bi nas tudi na žalostne dogodke, ki se ne smejo več nikoli ponoviti“.

Na slovesnosti sta sodelovala tudi častni oddelek Slovenske vojske in orkester policijske godbe, pred slovesnostjo pa je potekalo tudi bogoslužje v cerkvi Vseh svetih.

Na referendumu zakon o oploditvi zavrnjen

Popravek zakona o zdravljenju neplodnosti in postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo je bila na naknadnem zakonodajnem referendumu zavrnjena. Za zdaj so dostopni podatki po prešteti 189.618 glasovnicah: uveljavitev zakona je glasovalo 26,05 odstotka udeležencev referenduma, proti 72,74 odstotka, neveljavnih glasovnic pa je bilo 1,20 odstotka. Za nedeljski referendum je bila značilna izjemno nizka volilna udeležba: po nepopolnih podatkih se je referenduma udeležilo 25,2 odstotka volilnih upravičencev. Najvišja, 40-odstotna udeležba je bila to nedeljo zabeležena v Škofji Loki, najnižja, le 17-odstotna, pa v Mariboru.

Zakon torej ne bo stopil v veljavo. Vsaj eno leto se parlament ne sme dotakniti nove razprave o zakonu.

Leva večina se je s tem referendumom drugič opekla. Najprej, ko je hotela postaviti kar čez noč grozili spomenik pred stolnico, a se je zaradi ostrega nasprotovanja Cerkve in tudi Drnovška, (ki je videl, da bi mu to prineslo samo probleme) umaknila. Zadeva je zaspala.

Drugič pa s tem popravkom zakona, ki so ga tudi izglasovali na hitro, brez debate in proti mnenju stroke.

Kot vse kaže, je veliko tistih, ki so volili Drnovškovo stranko, kolikor toliko vernih in imajo še staro moralo in jim take provo-

PRENOVLJENA DEMOKRACIJA

Na predstavitvi vsebinsko in oblikovno prenovljenega političnega tednika Demokracija je novi glavni in odgovorni urednik revije Dejan Steinbuch dejal, da se Demokracija razlikuje od konkurence po tem, „da od vsega začetka pazi na nivo in ni žaljiva“.

kacije razboritih ex komunistov ne grejo. Eno je politična opredelitev, druga pa idejna in moralna. Morda pa to kaže, da je narod v korenini le zdrav.

Na Koroškem se premika

Avstrijski parlament je soglasno sprejel zakon o manjšinskem šolstvu. Parlament je s tem zadostil zahtevam avstrijskega ustavnega sodišča, ki je 17. aprila odločilo, da se mora dvojezični pouk na avstrijskem Koroškem uvesti tudi v četrti razred osnovnih šol. Dvojezični pouk na avstrijskem Koroškem je doslej potekal le do tretjega razreda, od jeseni naprej pa bodo učenci pouk v slovenskem in nemškem jeziku poslušali tudi v četrtem razredu osnovnih šol.

STRAN 3:

Mladinski šport

Ravnatelj Marko Bajuk

Ob štiridesetletnici njegove smrti

V Mendoza, daleč od rodne Bele Krajine, je 20. junija pred štiridesetimi leti odšel k Stvarniku po plačilo eden velikih Slovencev - ravnatelj Marko Bajuk.

Čeprav je njegovo ime poznano tako v diaspori kakor v domovini, so razlogi, da se tega odločnega moža spominjamo med nami, precej bolj osebni in neposredni.

Za rojake doma je bil Marko Bajuk predvsem glasbenik. V zgodovini slovenske pesni si je osvojil mesto, poleg vsestranske glasbene aktivnosti, že s tem, da je kot pevovodja prvič na Slovenskem dirigiral več tisočglasnemu zboru. V okviru evharsističnega kongresa leta 1935 je z združenimi pevskimi zbori iz vse Slovenije predstavil Tomčev oratorij "Sedem besed Kristusovih". Dolgoletna priprava in izvedba tega veličastnega pevskega dogodka je zahtevala od dirigenta ne le glasbenega talenta, marveč v ne manjši meri veliko organizatorično sposobnost in neuklonljivo voljo.

Prav te lastnosti je pokazal ravnatelj Bajuk, ko je s sinom Božidarjem na vetrinskem polju pomladi leta 1945 postavljali pedagoške temelje bodoči slovenski begunski gimnaziji in nakazal smer vsemu begunskemu in kasneje izseljenskem šolstvu do današnjih dni.

Danes si je težko predstavljati, kakšen oseben napor je bil za pokojnega ravnatelja pričenjati sredi begunske nesreče gimnazije iz nič. Zbrati je moral iz množice beguncev razkropljene študente in profesorje pa jim hkrati viliti dovolj zaupanja, da so brez vsake podpore in racionalne perspektive, kljub pomanjkanju in tragediji, ki jih je obdajala, pričeli s študijem. Pri tem ni dosti govoril. Pridigal je z zgledom in mladi so se odzvali. Ni čakal na prostor in učila. Vedel je, da znanje ni nujno vezano na zunanje ugodnosti in da te same po sebi ne pomagajo pri vzgoji. Prišel je razdajati med študente, kar je imel in česar mu beguncu - niso mogli vzeti: svoje vrednote in znanje.

Z neuklonljivo voljo je ravnatelj Bajuk dosegel za begunsko gimnazijo v Lienzu in kasneje v Spittalu priznanje angleških oblasti in avstrijskih univerz. Šola, ki je pričela delovati brez knjig in celo brez zvezkov, je pod njegovim vodstvom kmalu zbrala potrebna učila, s pomočjo požrtvovalnih profesorjev pa pripravila tudi vrsto originalnih učbenikov. Ravnatelj je dokazal sodelavcem in dijakom, da je bilo zaupanje, ki so ga stavili vanj, upravičeno. Pomagal je celemu rodu slovenskih dijakov v begunstvu do boljše izobrazbe in celo do univerzitetnih diplom. S tem je svojim dijakom odprl vrata v boljši in širši svet, izseljensko skupnost pa je obogatil z močnim pritokom izobražencev iz njegove šole. Čeprav je bila slovenska begunska epopeja sad mnogih vidnih in nevidnih naporov, je doprinos ravnatelja Bajuka pri njej izreden.

Od kod je pokojni ravnatelj črpal moč za tako delo? Prirojena življenska sila sama po sebi ne rojeva takih sadov. Njegova volja se je krepila ob vrednotah. Strasten Slovenec in globoko veren katoliški kristjan je Marko Bajuk že od dijaških let usmerjal vse svoje sile v skladu s temi vrednotami. Njegovo delo je bilo zavestna služba Bogu in svojemu narodu, katerega je imel neizmerno rad.

Naj omenim ob tej priložnosti dogodek iz njegovega življenja, o katerem nam je študentom pravil, a ga ni zaslediti v slovenskih zgodovinskih zapiskih. Oriše nam osebnost tega energičnega moža, tako po tem, kar je storil, kakor tudi po tem, da je po njem ostal neopažen.

Bilo je ob koncu prve svetovne vojne. V Ljubljani je bila že oklicana slovenska vlada, vojaki so se vračali s fronte. Tudi Bajuk, ki je v sklopu avstrijske vojske pove-

ljeval na soški fronti bataljonu Bosancev, je pripeljal svoje vojake v Ljubljano in jih na postaji demobiliziral ter poslal domov. Sam je odšel naravnost na sedež vlade in se ji dal na razpolago. Tam je zvedel, da so italijanski vojaki vdrlji na slovensko ozemlje in da se bližajo Vrhniki. Ne da bi čakal na kako povelje, je stekel nazaj na postajo, kjer so njegovi Bosanci še čakali na vlak, ki naj bi jih odpeljal domov. Sklical jih je, povedal, kakšen je položaj, in vprašal, kdo ga je pripravljen spremljati, da gredo Lahom naproti in jih poženejo nazaj v Italijo. Vsi brez izjeme so sledili svojemu poveljniku. Sedli so na prvi vlak do Vrhnike in tam pričeli z orožjem, ki ga ob koncu vojne ni manjkalo, svojo privatno ofenzivo. Pogнали so Italijane do Postojne. Ker iz Ljubljane ni prišlo ojačenje, je bilo tam Bajukove ofenzive konec, a meja je bila vendarle odrinjena nekaj kilometrov proti robu narodnega ozemlja.

Ravnatelj Bajuk je bil pogumen, nadarjen in samozavesten človek, ki pa ni iskal javne hvale in priznanj. Delal je, kar je mislil in vedel, da je prav, ter v skladu svojimi prirojenimi darovi. Svojih sposobnosti ni uporabljal le sebi v prid. Z njimi je služil bližnjim, predvsem svojim rojakom. Tega mu ne moremo poplačati, lahko pa smo mu za vse dobro, ki ga je storil - hvaležni.

Pokazati hvaležnost tako, da služimo istim vrednotam, ki so usmerjale pokojnega vzgojitelja Marka Bajuka, je naloga generacij, ki živijo, večkrat nevede, iz sadov njegove dosledne velikodušnosti.

Marko Kremžar

Podpora kitajskemu imperializmu

Društvo za podporo Tibetu je izrazilo zgroženost nad izjavami predsednika odbora DZ za zunanjo politiko Jelka Kacina, ki je vodil slovensko parlamentarno delegacijo med obiskom na Kitajskem in v Tibetu. Kacinovo „navdušenje nad srečo Tibetancev, ki po njegovem živijo v popolni svobodi verovanja in uživajo bliskovit materialni napredek Tibeta, kaže na popolno nepoznavanje oziroma zanikanje dejanskega stanja glede spoštovanja osnovnih človekovih pravic v Tibetu in na Kitajskem“. Društvo opozarja, da je „v Tibetu svoboda verovanja le turistična atrakcija, Tibetanci pa so srečni le v kitajskih propagandnih filmih ter v zrežiranih srečanjih s tujimi delegacijami“.

Poleg tega je Kacin kitajskim funkcionarjem zagotovil, da bo slovenski olimpijski komite podprl kandidaturo Pekinga za gostitelja olimpijskih iger leta 2008.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Oja, ta uboga Argentina. Ko se je pričelo svetlikati tam na koncu tunela in so novi gospodarski ukrepi obljubljali kisika zadušenemu gospodarstvu, je socialni kaos s severa udaril v težko vsakdanjost in znova prižgal stražne ognje na obzorju prihodnosti.

SALTA: LEPA ALI GOREČA?

V argentinski tradiciji provinci Salta pripada naziv „lepa“ (Salta la linda). Je zmes tradicije, naravnih lepote in mirnih ljudi. Seveda je potrebno tudi, da ločimo glavno mesto in njegov okoliš od zasanjanega zahoda in revnega, skoraj puščavskega severa. Vse to se je nekoliko spremenilo v šestdesetih letih, ko je gverila izbrala to provinco za enega izmed revolucionarnih poizkusov. V isti dobi je prišel tudi petrolej, ki je obogatil zapuščeni sever in prinesel izobilje in razvade. Gverila je kaj malo trajala. Petrolej precej več, saj je razgibal to podeželje in njegovo prebivalstvo, dokler ni Menem privatiziral državne petrolejske družbe YPF.

Tedaj se je začela tragedija. V okrajih Tartagal in General Mosconi je prišlo ob službo kakih 3000 delavcev in uradnikov. Nekateri so visoke izplačnine smotno uporabili, drugi so se preselili, večina pa je ostala, kmalu pojedla denar in padla v revščino. Število brezposelnih na tem področju je eno najvišjih v državi.

Mosconi je prevzel novo navado: prerez (blokado) državne ceste številka 34. V tem tekmuje z drugimi predeli države, zlasti s provinco Neuquen. Od leta 1997 naprej se je ta način protestiranja kar razpasel po deželi in besede kot „corte“ (prerez) in „piquete“, „piqueteros“ (udarna četica delavcev ali brezposelnih, ki blokado izvede) so prišle v običajni žargon argentinskih medijev. In te besede so v zvezi s Salto izpodrinile izraz „lepa“ in ga sprevrgle v „goreča“.

V General Mosconiju je prišlo do prvih protestov leta 1997. Že dvakrat je tudi krvavo gorelo in sicer prvič pred komaj trinajstimi meseci. Tedaj je prišlo do hudih spopadov, ki so zahtevali eno smrtno žrtev in več ranjenih. Pred sedmimi meseci se je protest ponovil in sedaj zopet, a s povečanimi žrtvami: dva mlajša civilista, ki niti nista sodelovala v spopadih, marveč sta bila ubita po nesreči. Sedaj je tudi večje število ranjenih in v trenutku, ko pišemo te vrstice (torek opoldne), ni videti lahke rešitve.

To pot se je začelo pred dvajsetimi dnevi s protestom zidarskih delavcev, ki so zahtevali povišico. Za delovno uro dobijo 1,6 pesov, zahtevali so pa 2,5. Hitro so se jim pridružili brezposelni in ko se je pojavila žandarmerija, ki jo je na mesto poslal pristojni sodnik, so jo sprejeli strelji. Vse ostalo je anekdotično in je kopija sličnih dogodkov iz preteklosti.

Stvar postaja nevarna v več ozirih: krajevno smo na robu eksplozije v pravem pomenu besede, ker protest pôtaka v bližini petrolejskih skladišč, ki hranijo kakih 5 milijonov litrov petroleja. Vsedržavno je trenutek najslabši za proteste, saj so novi gospodarski ukrepi komaj zanetili iskrico upanja. Prerezi se pa širijo po vsej državi, saj poleg Salte lahko beležimo še sledeče blokade: Ushuaia (Ognjena zemlja), Vena-do Tuerto in Santo Tomé (Santa Fe), Tucumán, Catamarca, Bahía Blanca in Jujuy.

NOVA GVERILA?

A vrnimo se k zadevi spopadov in strelj. Nihče sicer noče uporabiti besede gverila. A mnogo se govori (in piše) o oboroženih skupinah, ki se tudi vadijo v uporabi

orožja. Sedanji dogodek se povezuje z drugim, ko so ob podobnem dogodku novembra lanskega leta iz sodnijskega skladišča v Tartagalu in iz policijske postaje (komisarija) v Mosconi ukradli večje število (500 komadov) strelnega orožja. Najmočnejše sumnje padajo na skupine, ki so povezane v sindikalni Razredni in borbeni struji (Corriente Clasista y Combativa), katero vodi v provinci Jujuy znani sindikalist Carlos „Perro“ Santillán. Ta vso stvar zanika, a del njegovih pristašev sodeluje v sedanjem protestu in ni izključeno, da so oboroženi.

Beseda „gverila“ pa je že težjega kalibra in ima vlada prav, da se je izogiba. Popolnoma jasno je sicer državni tajnik za varnost izjavil, da gre za „perfektno izvežbane skupine“, medtem ko je koordinacijski minister Chrystian Colombo pripisal streljanje skupini „50 do 100 oseb, ki se skrivajo po gozdovih s pokradenim orožjem“.

Nihče pa še ne more dokazati kake koordinacije v nastopanju te skupine, niti obstoja drugih oboroženih skupin. Ni še videti kake revolucionarne smeri niti strategije za prevzemo oblasti, kar je bistveno za gverilo. Ni znanih ideologov niti izpovedi kake ideologije. Gre za oboroženo skupino, ki izkorišča trenutni socialni kaos, da ribari v kalnem in povzročja nered in razdejanje. Vendar je to lahko prvi korak v smeri prevrata in na to morajo biti pozorni varnostni organi.

SODBA V ZRAKU, LETALA PA NA TLEH

Socialno neurje v Salti je za kratek čas porinilo v drugo vrsto zanimanja tako sodni postopek okoli bivšega predsednika Menema kot podjetniški in sindikalni spor okoli letalske družbe Aerolineas Argentinas. Kar se Menema tiče, se je sodnik zadnje čase posvetil zlasti raziskavi lastnine bivšega predsednika in njegove družine. Tam naj bi bil ključ, ki bi odprl vrata do sodbe in obsodbe. Prihodnji ponedeljek zapade rok preventivnega zapore in tedaj mu mora sodnik določiti poreiskovalni zapor ali pa ga izpustiti. Večina opazovalcev napoveduje prvo.

Važno pa je, da je pretekli teden Menemov svak Emir Yoma vložil tožbo o svojem postopku na vrhovno sodišče. Vsi napeto pričakujejo, kaj bo v tej zadevi odločila najvišja sodna inštanca, ker bo od te razsodbe razvidno, kakšno bo zadržanje tudi v drugih primerih, kot so minister Erman Gonzalez, general Balza in seveda predsednik Menem. Kot je bilo za vladanja Menema vrhovno sodišče garancija za razsodbe po njegovi volji, tako se je že pred časom tehnična obrnila in napovedi niso v prid bivšemu predsedniku.

Glede Aerolineas pa tudi ni mnogo upanja. Lastnica podjetja, španska državna družba SEPI je ukinila tudi več notranjih prog in skicala upnike, da odločijo ali v konkurzu ali izrazijo zaupanje in se pogajajo o odplačevanju dolga. Vendar je položaj jase: če se ne pojavi kak kupec ali pa če država ponovno ne prevzame podjetja v last (skoraj neverjetno), bije letalski družbi zadnja ura.

Za konec še pogled na politiko. Lahko bi rekli, da danes skoro ni mogoče več govoriti o vladi Povezave, marveč o vladi radikalizma. Res je, da formalno Povezava še vedno obstaja in da ima Frepaso ljudi na nekaterih važnih mestih. A izgublja na moči tam, kjer je teža odločilna: v parlamentu. Frepaso (Solidarna fronta) je imela ob nastopu v poslanski zbornici 37 udov. Trenutno jih ostane le še 23, pa še ti niso vsi gotovi. Drugi so uskočili in se danes zbirajo okoli tudi uskokinj, radikalne poslanke Elise Carrió in njene formacije ARI - Argentinos para una República de Iguales. Predolgo ime za kratek cilj: nasprotovati levi vladi, ki je po njihovem zašla popolnoma na desno.

Slovenci v Argentini

MLADINSKI ŠPORT

Leta in leta se srečujemo dekleta in fante mladinskih organizacij na Mladinskih dnevih. Srečujemo se tudi na športnih dnevih in sicer na Pristavi, San Justu, San Martinu, Carapachayu, Ramos Mejiji in v Lanusu. Vem, da se tudi v Mendosi dobro pripravijo v športu in seveda se obiskujemo, česar se zelo veselimo. Zadnje leto je bila prava invazija v Mendoza, čez 150 nas je bilo.

V vsakem domu igramo, treniramo v odbojki in nogometu. Ti športi so se ustalili med nami. Včasih jih je bilo več (ping pong, šah, gimnastika in tudi vaje na orodju). Vsak dom je svet zase. Svet, ki se vrti okoli Argentine in Slovenije, svet ki se razvija in goji slovensko družbo, slovenski jezik, dobro obnašanje, duhovnost, goji tudi „parče“ (bodoče družine), in tudi „la picardía y la calentura de ganar...“ Tu mi žilica ne da, da bi po „argentinsko-domače“ ne pokazal tistega dela latinskega temperamenta, ki se nam je poleg pristnega slovenskega značaja, kar vtisnil in je vsem nam zelo blizu.

Prvi mladinski dan bo letos v San Martinu, v začetku julija. Tekmovali bomo v odbojki dekleta in fantje. Druga srečanja bodo sledila v Carapachayu, Moronu....

Ko smo se zavedli, da se mladinski koledar športnih srečanj prične šele sredi leta, ne da bi upoštevali mlajše in starejše, smo sklenili temu najti pravo rešitev. Prva polovica, je tako važna kot druga polovica, torej: uporabimo jo, izkoristimo čas!

Pretresali smo različne ideje in se končno odločili za odbojko zato, ker je vsak dom že po lastni iniciativi „dodatno“ treniral v odbojki, ki je danes med mladino v Argentini postala zelo priljubljena. Ugotovili smo da moramo praznino napolniti z bolj intenzivnim delom na tem področju. Velika škoda bi bila, da skupina trenira čez celo leto samo za tri ali štiri igre in če pri tem dodamo možnost izgube, ostane tekmovalje zelo omejeno, zanimanje pada, število nastopajočih se niža in končno vse postane dolgočasno, kar je do sedaj tudi bilo.

Ustanovili smo torej „medkrajevni mladinski turnir v odbojki“ z namenom,

da bi se mladi bolj združili, resno mislili na redni trening, šport izkoristili za pozitivno uporabo prostega časa in preko tega dosegli večjo mero sodelovanja med domovi. Prav tako želimo, da ne bi gledali „centrale SDO-SFZ“ kot nekaj abstraktnega, temveč nekaj solidnega, potrebnega in čisto navadnega, da bi videli skupni odbor kot „starejšega brata“, ki je odgovoren za ostale.

Določili smo koledar mladinskih športnih prireditev upoštevajoč vse datume in prireditve slovenske skupnosti pod okriljem Zedinjene Slovenije.

Ugotavljamo, da lahko tako v desetih prostih dneh izvršimo turnir z petimi začetnimi (apertura) in z petimi zaključnimi koli (clausura)!

Vse gre po predvidenem programu. Imamo pa izredno podporo pri prof. „Cachotu“ Grozniku, prof. Franciju Sušniku in gospodu Andreju Hrovatu, bivšemu odbojkašu, mednarodnemu sodniku in šefu pri Argentinski federaciji za odbojko (FMV), ki nam pošilja študente iz sodniške šole, da sodijo med tekmovalcem.

Tekmujemo v tistih domovih, ki imajo odobreno pokrito igrišče ali primeren pokrit prostor za igranje! To se pravi, San Martín, Lanús in San Justo!

Vsaka ekipa mora obvezno predstaviti predhodni uradni seznam igralcev (planilla de buena fe) osrednjemu odboru SDO-SFZ. To pa zato, da se vsak dom resno pripravi, da omogoča kontrolo igralcev, celoten seznam za končno ocenjevanje in dinamičen sistem točnosti!

Vsaka ekipa ima določeno uro za začetek igre, prva tekma se lahko zakasni maksimalno 5 minut in med igrami ni usmiljenja!

Igra se izmenično tako, da je prva igra deklet, naslednja fantov, spet igra deklet in fantov, tako imajo ostale ekipe možnost, da gledajo, kako se vrši turnir!

Iz življenja mladinskih organizacij

Tudi letošnje leto mladinske organizacije je pridno delujejo. Tukaj bomo podali le kratek pregled dosedanjih dogodkov.

8. decembra 2000 je bil izvoljen nov odbor Centralne mladinske zveze in sicer: predsednik je **Gregor Modic**, predsednica pa **Monika Klarreich**. Blagajništvo je prevzel **Pavel Verbic**. Gospodinj sta **Erika Ribnikar** in **Tatjana Javoršek**, gospodar pa **Luka Skale**. Šport imata na skrbi **Tone Vivod** in **David Rot**. Kulturna referentka je **Alenka Vivod**, tajniki pa **Ana Marija Korošec**, **Aleks Cestnik** in **Barbara García**. Odbor se redno sestane na seji. V teh sejah se obravnavajo različne teme: mladinske maše, šport in druge.

23. decembra se je z zahvalno sveto mašo v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi zaključilo jubilejno leto. Po maši, ki je daroval **Janez Cerar CM**, je mladina iz Lanusa pripravila zakusko. Kot vsako leto

se mladi tudi zbiramo pri mesečnih mladinskih mašah. Letos smo imeli svete maše 4. marca, 1. aprila in 29. aprila. Po tej zadnji maši je **dr. Andrej Poznič** imel zanimivo predavanje o aktualni temi: Morala danes. Naslednja maša je bila 16. junija v Slovenski hiši.

Športni odsek je letos organiziral medkrajevni turnir odbojke. Do sedaj so se uspešno odigrale tri tekme: 1. aprila v Lanusu, 29. aprila v San Martinu in 12. maja v San Justu in 9. junija v San Martinu. A o tem poročamo v posebnem članku.

Odbor ima pred seboj važne dogodke: Pevsko glasbeni festival 18. avgusta v Slovenski hiši, Zvezni mladinski dan, ki bo 4. novembra v Slovenski vasi, in organiziranje potovanja v Toronto, kjer bo svetovno srečanje mladine s papežem od 18. do 28. julija prihodnjega leta.

Barbara García

Do sedaj smo na 4. kolu in rezultate lahko vidimo spodaj.

Močno smo prepričani, da smo se prav odločili. Vemo, da so pomanjkljivosti a vendar težave nam ne kalijo navdušenja saj delamo z najboljšimi nameni. Pripravljeni

smo izboljšati dosedanje delo in prepričani smo, da nas bodo razumeli mlajši in starejši. Pred vsem prišakujemo dodatnih idej, pobud in pripravljenosti za sodelovanje. Že v naprej vsi lepo vabljeni!

Prof. Tone Vivod, športni referent

SFZ

Dom	Igrane tekme	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dobljeni seti	Izgubljeni seti	Razlika setov	Točke v prid	Točke proti	Razlika točk
PRISTAVA	4	4	0	8	0	8	200	147	53
SAN JUSTO	4	3	1	6	2	4	185	150	35
SAN MARTÍN	4	3	1	6	3	3	207	167	40
CARAPACHAY	4	1	3	2	7	-5	141	204	-63
RAMOS MEJÍA	4	0	4	2	8	-6	156	226	-70
LANÚS	4	1	3	2	6	-4	152	187	-35

SDO

Dom	Igrane tekme	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dobljeni seti	Izgubljeni seti	Razlika setov	Točke v prid	Točke proti	Razlika točk
PRISTAVA	4	3	1	6	3	3	188	166	22
SAN JUSTO	4	4	0	8	0	8	200	59	141
SAN MARTÍN	4	1	3	2	6	-4	103	152	-49
CARAPACHAY	4	1	3	3	6	-3	159	192	-33
RAMOS MEJÍA	4	1	3	2	6	-4	89	188	-99
LANÚS	4	2	2	5	5	0	178	160	18

Slovensko šolstvo v letu 2000

POROČILO JEGLIČEVE ŠOLE ABC ZA OBČNI ZBOR 2001

V svojem - uradno - devetem letu obstoja te nove oblike delovanja Jegličeve šole (dejansko se je začela 1980) ugotavljamo, da število učencev iz leta v leto narašča. Letošnji vpis se je dvignil na 47 otrok in 20 odraslih, kar pomeni, da se zanimanje ne-slovensko govorečih družin za našo besedo dviga.

Razveseljujo je dejstvo, da se učiteljstvo, to je 8 osnovnošolskih moči in dve za odrasle, ob tem zaveda tudi naraščajoče odgovornosti. Zasledujoč vseskozi isti namen in program dela išče vedno novih poti, zajemajoč v pretežni meri iz svojih lastnih večletnih izkušenj. Na rednih mesečnih sejah se - poleg privatnih stikov - pregleduje in načrtuje tekoči program, ki vsebuje v prvi vrsti besedno bogatenje v obliki pogovorov, učenja pesmi, recitacij in igranja. Ta okvir zajema v sebi slovensko kulturno in versko življenje naših družin v zdomstvu.

Učiteljski zbor je na začetku tekočega leta izročil vodstvo šole Nevenki Jelenc. Vse učno osebe je ostalo na svojih mestih. Le otroški vrtec in skupina odraslih sta

dobili po eno novo moč. V prvi Itati Grbec, v drugi pa Tatjano Pipan, ki se je pridružila prof. Marjetki Hostnik.

Ob vsem prizadevanju učečih ostaja že vsa leta odločilnega pomena, da ima vsak učenec v domačem krogu nekoga, ki govori z njim samo slovensko. Dokler ne pride do tega, bo ostala slovenščina za otroka „drugi“ jezik, če ne celo „tuj“ jezik.

Dasi je Jegličeva šola ABC za javnost malo vidna, moramo z veseljem priznati, da vlada med njenim učiteljstvom plemenita in vedoželjna povezanost; prav tako do otrok in staršev, ki so ji v trdno oporo.

V novo šolsko leto stopamo z najboljšo voljo in veseljem, zaupajoč v Slomškovo pomoč.

POROČILO RAVNATELJICE SLOVENSKEGA SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA RAVN. MARKA BAJUKA, PROF. NEDE VESEL DOLENC

SSTRMB ima svoj sedež v Slovenski hiši msgr. Antona Oreharja, združuje pa dijake s področja velikega Buenos Airesa. V šolskem letu 2000 je obiskovalo tečaj

127 dijakov ter dva dopisna dijaka iz notranjosti dežele in sicer iz San Luisa. V letošnjem letu pa se je v tečaj vpisalo 144 dijakov ter trije dopisni.

Ravnateljica tečaja je bila prof. Neda Vesel Dolenc. Profesorski zbor so sestavljali: Milena Ahčin, lic. Sonja Avguštin, Janez Cerar CM, Franci Cukjati, dr. Andrej Fink, lic. Rok Fink, dr. Štefan Godec, dr. Marko Kremžar, Marjan Loboda, prof. Alenka Magister, prof. Metka Mizerit, dipl. čas. Tone Mizerit, prof. Mirjam Oblak, Lojze Rezelj, prelat Jože Škerbec (danes že pokojni), arh. Jure Vombergar in lic. Terezka Prijatelj Žnidar. Tajniško delo pa je opravljala Alenka Jenko Godec. Profesorjem stoji ob strani odbor staršev, ki prevzame izvenšolsko delo; predseduje mu Marija Mele Kocmur.

Tečaj je bil skozi vse leto in sicer 20 sobot. Pouk in druge dejavnosti so potekale po letnem delovnem načrtu in šolskem koledarju. Nobena ura ni odpadla, odsotne profesorje pa so nadomeščali kolegi! Pri petju je sodelovala gđc. Anica Mehle, pri zgodovini pa je tudi predaval lic. Albin Magister. Poučevali so naslednje predmete: slovenščino, slovniko in slovstvo, verouk, svetovne nazore, družbeno vzgojo, slovensko zgodovino, zemljepis Slovenije, živo besedo ter petje.

Šolsko leto se je kot vedno začelo s sveto mašo in uvodnim nagovorom ravnateljice. Na sklepnih prireditvi s sv. mašo in akademijo smo se poslovili od petega letnika. Najboljši dijaki so dobili knjižne nagrade, dar društva Slovenija v Svetu (Boštjan Kocmur) ter sekretariata za Slovence v zamejstvu in po svetu (Zorko Pelikan). Najboljši dijak petega letnika pa tudi slovenski srebrnik, dar dr. Petra Urbanca iz Kanade. Vsi abiturienti pa so prejeli tudi diplome! Dijaki 1. in 5. letnika, ki imajo predmet živa beseda, so nastopili z recitacijami pod vodstvom predmetnega profesorja Lojzeta Rezelja. Abiturienti so se tudi predstavili z argentinskimi folklornimi plesi, katere so predvajali na potovanju po Sloveniji. Dijaki tretjega letnika so pripravili etnološko razstavo Slovenska obrt in trgovina pod vodstvom prof. Mirjam Oblak. Petošolci so pod vodstvom prof. Metke Mizerit pripravili Almanah pod naslovom „Mladina slovenskih korenin“ in ga ponesli s seboj v Slovenijo na abiturientsko potovanje, katerega je organiziralo Društvo Slovence v Svetu. Udeležili so se tudi poletnega tečaja slovenščine, ki ga organizira Filozofska fakulteta ljubljanske univerze.

Nadaljevanje prihodnjič

Levstiku 12 let zapora

Senat ljubljanskega okrožnega sodišča, ki ga je vodila sodnica Tatjana Skubic, je Vinka Levstika, obdolženega umora dveh partizanov med drugo svetovno vojno, spoznalo za krivega kaznivega dejanja vojnega hudodelstva zoper vojne ujetnike. Za oba umora mu je izreklo kazen 12 let zapora, predlogu tožilca za odreditev pripora iz razloga begosumnosti pa ni ugodilo. Levstik, ki ga na izrek sodbe zaradi zdravstvenih težav ni bilo, bo do pravomočnosti sodbe ostal na prostosti. Levstikov zagovornik Jože Hribernik pa je že napovedal pritožbo in izrazil razočaranje nad sodbo, prepričan pa je, da bo imelo sodišče z obrazložitvijo takšne sodbe velike težave. „Če bo sodba postala pravomočna, bo Levstik tudi šel na prestajanje kazni,“ meni Hribernik, ki si želi, da bi sodišče kdaj tudi v praksi dokazalo, da bi v enakem primeru enako sodilo tudi partizanu.

Tožilec Janez Šinkovec pa je dejal, da bi moralo sodišče glede na kazen in glede na to, da ima obtoženec stalno prebivališče v Italiji, odrediti pripor. Sodišče predloga tožilca ni odobrilo, saj je menilo, da zaradi dosedanjega dobrega sodelovanja Levstika na sojenju za to ni potrebe.

Številne priče medvojnih dogodkov so pred začetkom sojenja umrle ali zbolele, tako da niso mogle pričati, ampak so njihove izjave prebrali, tako da jih odvetnik ni mogel izpraševati. Značilno je, da je večina prič je o Levstikovih dejanjih slišala le posredno, pa so vendar pričevanja veljala.

Na primer: med dokazi tožilstva je bila med najpomembnejšimi izpoved Janeza Mikliča, Levstikovega kolega v vojašnici v Strugah, ki je sprva natančno opisoval Levstikova dejanja, kasneje pa je trdil, da je dal svoje izjave pod prisilo. Tega - kot kaže - sodišče ni upoštevalo.

Zaključni govori obrambe so minili v znamenju obtožb o neenakem obravnavanju po -in medvojnih zločinov zmagovalcev in poražencev druge svetovne vojne. Zago-

vornika sta opozorila na domnevne procesne nepravilnosti, ki so nastale v postopku pred jugoslovanskimi sodišči, pri tem sta se spraševala tudi o političnih motivih nadaljevanja postopka.

Tožilstvo je leta 1992, po osamosvojitvi, Levstiku po prehodu meje vročilo vabilo na sodišče, naslednji mesec je na sodišču prvič podal svoj zagovor. Sredi naslednjega leta, v času generalnega državnega tožilca Antona Drobniča, je takratni temeljni javni tožilec v Ljubljani Tomaž Miklavčič odstopil od pregona, kar je utemeljil s pomanjkanjem dokazov. Pozneje pa so privatniki in tožilstvo prevzeli novo tožbo.

Tržaški list Il Piccolo na dolgo poroča o tej obsodbi. „Nikoli nisem storil tistega, za kar sem obtožen. To je bil politični proces, tam (v Sloveniji op. p.) še vladajo komunisti. Nič se ni spremenilo. Nihče se ne spominja, da so komunisti pobili 12.000 domobrancev in da ni nihče plačal za to,“ je Levstik dejal novinarju Il Piccolo. Pisec ugotavlja, da je Levstik zdaj potrjen, ker je računal, da bo oproščen. Novinarju je sporočil, da bo šel pri doseganju pravice do konca. Zanj se bo obrnil celo na mednarodno sodišče v Haagu, saj očitno slovenskemu pravosodju ne zaupa več.

V SIM volitve jeseni

V tretjem nadaljevanju 27. občnega zbora Slovenske izseljenske matice (SIM) so 15. junija sprejeli poročilo o delu za leto 2000 in sklenili, da bodo 14. septembra na občnem zboru izvolili novo vodstvo SIM. Dotlej bo najnujnejše naloge opravljalo staro vodstvo.

27. seja občnega zbora SIM je bila prvič sklicana 20. aprila, vendar je bila zaradi nesklepnosti prestavljena na 18. maj, ko je med obravnavo tretje točke dnevnega reda zopet prišlo do nesklepnosti.

Nogometna ekipa ZS

V soboto, 9. junija se je vršila predstavitev Nogometne ekipe Zedinjena Slovenija. Igrali smo proti četrti kategoriji nogometne ekipe Platense. Čeprav je bil izid 2:1 v prid Platense, smo bili zadovoljni z igro, če upoštevamo, da je nasprotna ekipa profesionalna z vsakodnevnimi treningi. V prvih desetih minutah smo zabili prvi gol. Bilo je po prostem strelu, ki ga je Dani Kunc poslal v prečnik (travesaño), in je nato Benegas - Koprivnikar z glavo porinil v gol. Na koncu prvega polčasa so nam izenačili, zadnji gol so pa zadali v zadnji minuti igre tudi s prostim strelom.

Igrali so: vratar Marko Kocjančič; obramba: Damijan Omahna, Dani Kunc, Hernan Berčič, David Rot (Marko Vombergar); sredina: Dani Medvešček, Sebastjan Goljevšček, Karel Panaino-Gelb, Bernardo Benegas Koprivnikar (Cimato-Senk Guillermo); napad: Ivan Panaino Gelb (Marko Klarreich Erjavec) in Dimnik Pavel.

Priprave tečejo naprej; kot smo že poročali, odpotujemo 20. julija. Pričakujemo vse, ki boste za tisti čas v Sloveniji, da nam pridete navijati, veliko rojakov je že obljubilo prisotnost. Prav tako vas pa že sedaj vabimo na poslovilno večerjo, ki bo v Našem domu v San Justo 14. julija, s predstavitvijo ekipe in kratkim programom. Več informacij na strani: www.foto.com.ar/nogomet

MV, tajnik nogometne ekipe

Bush in Putin v Sloveniji

„Ljubljanski kongres“ ameriškega in ruskega predsednika je minil. Oba sta se dobila v soboto, 16. junija v Sloveniji in sta se odpravila na grad Brdo pri Kranju, kjer sta se lahko mirno pogovarjala predvsem o obrambnih problemih in protiraketnem ščitju ZDA, ki ga hoče vzpostaviti predsednik Bush.

Slovenija se je počutila počaščenno kot kavarno v središču mesta, če se na njene stole usedejo važni gostje in se pogovarjajo o (upamo) važnih zadevah.

Gosta sta govorila s predsednikom države in predsednikom vlade, se zahvalila za gostoljubnost ter pohvalila lepoto pokrajine, prijaznost ljudi in odlično pripravo srečanja.

Ameriški predsednik je med drugim spomnil, da je do pomembnega dogodka prišlo prav v času, ko Slovenija praznuje 10.

obletnico neodvisnosti, in je čestital državi ob tej priložnosti.

Sicer so bili v ospredju ločenih pogovorov Drnovška in Kučana z gostoma dvostranski odnosi, širitev Evropske unije in zveze NATO ter izmenjava stališč v zvezi z razmerami v JV Evropi.

Žena ameriškega predsednika Laura Bush je popoldne preživela na Bledu v družbi žene slovenskega predsednika Štefke Kučan. Na Bledu je imela kosilo, ogledala si je razstavo idrijskih čipk in kristala iz rogaške Steklarne, bila v Vili Bled, na Blejskem otoku in na Blejskem gradu, kjer je obiskala tamkajšnjo kapelico, tiskarno in muzej ter v dar med drugim dobila monografijo Bleda in grajsko vino. „Res mi je všeč, to je prekrasen kraj, imela sem se čudovito,“ je bila navdušena prva ameriška dama.

V spomin na dr. Kazimira Humarja

Na binkošti je v goriški bolnišnici izdihnil ugledni duhovnik, časnikar in kulturni delavec, prelat dr. Kazimir Humar. Preteklega 28. februarja je dopolnil 86. leto starosti, še do nedavnega pa se je zavzeto udeleževal verskih in kulturnih slovesnosti ter prireditve.

Pokojni dr. Humar je bil gotovo med najbolj markantnimi duhovniki in javnimi delavci na Goriškem.

Rodil se je 28. februarja 1915 v Vrtojbi. V duhovnika je bil posvečen v Gorici leta 1940 in takoj je stopil v dušnopastirsko službo. Škof ga je nato poklical v Gorico, kjer je opravljal službo stolnega vikarja. Leto prej pa je na Gregorijani doktoriral iz teologije z zanimivo disertacijo o Evangeljskih blagih v ruski moralni teologiji. Dr. Humar je takoj po drugi svetovni vojni učil slovenščino in druge predmete na srednjih šolah v Gorici, nato do leta 1980 verouk na slovenskem učiteljski in klasičnem liceju v Gorici.

V tem obdobju je tudi napisal več šolskih knjig in veroučne učbenike.

Rajni gospod Humar je bil predvsem

znan kot neutruden kulturni delavec. Od nastanka (1945) je sodeloval pri Slovenskem Primorcu, ko pa so goriški in tržaški duhovniki leta 1948 ustanovili Katoliški glas, je postal duša tega tednika, ki je odigral nadvse pomembno vlogo ne le v zamejskem in zdonskem prostoru, ampak tudi v matični domovini, čeprav je bil uvoz tega lista prepovedan, z ohranjanjem in spodbujanjem demokratičnega in narodno ozaveščenega gledanja na svet. V časopisu je veliko poročal o naši skupnosti v Argentini.

Z glavnim urednikom Novega lista dr. Dragom Legišo se je zavzel, da bi prišlo do združitve obeh tednikov. Leta 1996 nastal tednik Novi glas, ki nadaljuje poslanstvo.

Ime Kazimira Humarja je zaslovelo tudi v vlogi predsednika Zveze slovenske katoliške prosvete, se pravi osrednje kulturno-prosvetne organizacije na Goriškem, ki povezuje vrsto društev, zborov in gledaliških skupin z dinamično dejavnostjo.

Za pokojnikom žaluje vsa Goriška in vse demokratični Slovenci po svetu.

Po Družini

Enaka merila za vse

Socialdemokratska stranka je z začudenjem sprejela razsodbo ljubljanskega okrožnega sodišča, ki je Vinka Levstika obsodilo na dvanajst let zapora, in ravnanje pristojnega tožilstva, ki se še vedno obnaša kot subjekt revolucionarnega prava, saj vlaga obtožnice samo proti poraženi strani v državljanski vojni. SDS se ne želi spuščati v presojo konkretnega primera, vendar ugotavlja, da takšno enostransko ravnanje sodišča celo ob izteku prejšnjega nedemokratičnega režima ni bilo možno, in je zato še toliko bolj nenavadno za pravno državo, kar naj bi Slovenija bila. Glede na izjave predstavnikov pravosodnih organov, da bodo dosledno spoštovali norme, po katerih vojna hudodelstva zoper vojne ujetnike nikoli

ne zastarajo, SDS utemeljeno pričakuje, da bo tožilstvo tako stališče spoštovalo pri presoji vseh vojnih hudodelstev, ki so bila zagrešena na slovenskih tleh med drugo svetovno vojno in tik po njej, in da bo torej uporabilo enaka merila za vse. SDS od pravosodnih organov tudi pričakuje, da bodo, tako kot to počnejo v primeru domobrancev, v kratkem podali predlog pregona tudi zoper tiste komuniste, ki so odgovorni za poboje več kot deset tisočih vojnih ujetnikov in civilistov junija 1945. V nasprotnem primeru, če bo obveljala praksa, ko bodo za enaka dejanja nekateri sodno preganjani, drugi pa ne, se bo Slovenija sprevrgla v farso pravne države, kar lahko resno ogrozi mlado slovensko demokracijo.

Slovenski kandidati za paritetni odbor

V Trstu je skupno predstavništvo Slovencev v Italiji posredovalo imena kandidatov za paritetni odbor, katerega oblikovanje določa člen št. 3 pred meseci odobrenega zaščitnega zakona. Odbor mora šteti 20 članov, od tega jih mora deset izražati voljo slovenske manjšine.

Skupno predstavništvo slovenske manjšine v Italiji predlaga deset imen slovenskih članov paritetnega odbora. To so: Miloš Budin, sicer novoizvoljeni senator Levih demokratov (LD), Rudi Pavšič in Jole Na-

mor za SKGZ, Ivo Jevnikar in Damjan Paulin za Svet slovenskih organizacij (SSO), Andrej Berdon, sicer deželni tajnik stranke Slovenske skupnosti (Ssk), David Klodič, občinski svetnik v Benečiji, Mario Lavrenčič, župan občine Doberdob in predsednik Kraške gorske skupnosti, raziskovalec in javni delavec Aldo Rupel ter novinar in bivši senator Stojan Spetič.

Paritetni odbor ima nalogo, da določa teritorij oziroma seznam občin, v katerih naj se izvaja zaščita.

Novice iz Slovenije

ČEBELARSKI MUZEJ

V galeriji Ars so predstavili Čebelarški muzej iz Radovljice. Čebelarstvo je na Kranjskem in posebej v tistem delu Slovenije, ki so ga nekdanje imenovali Dežela, med Radovljico, Bledom in Žirovnico, že več stoletij znana in priznana domača gospodarska dejavnost. Slovenski čebelarji so se z Janšo proslavili že v osemnajstem stoletju, vzgojili so posebej delovno in „dobrohotno“ vrsto čebel, kranjsko sivko. Posebnost Slovenije pa so tudi poslikane panjske končnice.

PRVI PRENOVLJENI VAGONI

V mariborskem podjetju TVT Nova, ki je v večinski lasti nemškega Siemens, so končali z obnovo in modernizacijo sedmih vagonov vlaka Eurocity. Prenova enega vagona je veljala od 150 do 200 milijonov tolarjev, kar je 30 odstotkov ceneje od novih vagonov. V TVT Novi, kjer je zaposlenih 300 delavcev, so na vagonih obnovili podstavne vozičke ter jih usposobili za vožnjo s hitrostjo 160 kilometrov na uro. Gre praktično za nove vagone, ki imajo staro samo podvozje. V TVT Novi pa namestijo tudi več vagonov, saj so omenjenih sedem vagonov le del naroči-

la Slovenskih železnic, za katere bodo obnovili skupaj 28 več kot 20 let starih vagonov.

SLOVENSKIH BMW NE BO

Slovenija je, kot kaže, izpadla iz tekme za lokacijo nove tovarne nemškega avtomobilskega proizvajalca BMW. Kot so sporočili iz koncerna BMW, je nekaj tednov pred odločitvijo le še pet lokacij, in sicer tri mesta v Nemčiji - Leipzig, Schwerin, Augsburg, češko mesto Kolin ter francoski Arras. Za pridobitev lokacije nove tovarne, kjer bo zaposlenih približno 10.000 delavcev, se je potegovalo več kot 200 mest in regij v celotni Evropi, med njimi tudi Slovenija z lokacijo v okolici mariborskega letališča.

ŠTEVILO ZAPORNIKOV SE VEČA

Število zapornikov v slovenskih zaporih se je od leta 1996 skoraj podvojilo, zasedenost zaporov pa je trenutno kar 110 %. Kazni tudi zaradi tega v celoti preneha le 20 % obsojenih, eden izmed ukrepov, ki ga narekuje tako stanje, pa je tudi delna amnestija, ki po zagotovilih ministra za pravosodje Ivana Bizjaka storilcev najbolj zavrženih kaznivih dejanj ne bo zajela.

Slovenija in šport

SPUST PO SOČI

Na 3,5-kilometrski progi na Trnovem ob Soči so se najboljši spustaši na svetu v kajaku in kanuju prvič letos pomerili za točke svetovnega pokala. Najboljšo slovensko uvrstitev je dosegel kanuist Borut Horvat s tretjim mestom, le stopničko za njim pa je zaostal kajakaš Jaka Jazbec. S simboličnim nastopom se je od aktivne kariere poslovil dolgoletni slovenski reprezentant Joško Kancler. Triindvajset let je bil v stiku s svetovnim vrhom, najbližje pa mu je bil prav na tej progi leta 1991, ko se je na svetovnem prvenstvu okitil s srebrom v posamičnih vožnjah in zlatom v moštveni.

TRI TRETJA MESTA

Slovenska atletinja Alenka Bikar je na mednarodnem mitingu v italijanskem Torinu osvojila tretje mesto na 200 metrov. Slovenski motociklist Igor Jerman je na tretji letošnji dirki vzdržljivostnega SP, šesturni preizkušnji v britanskem Brands Hatchu, osvojil tretje mesto. Slovenska mladinska

reprezentanca v kajaku je na evropskem prvenstvu v spustu v italijanski Val Sesiji osvojila bronasto odličje. Jure Meglič, Žiga Ovčjak in Nejc Žnidaršič so zaostali le za Nemci in Francozi.

IN ŠE ENKRAT TRETJI

Slovenska moška rokometna reprezentanca je v tretjem krogu 15. mednarodnega turnirja Pariz-Bercy izgubila z Rusijo in osvojila končno tretje mesto. Na izjemno kakovostnem turnirju v francoski prestolnici je izkupiček slovenske reprezentance zmaga nad Egiptom ter poraza s Francijo in Rusijo. Zmagovalci turnirja so Francozi.

KRALJ KAJAKAŠEV

Kajakaš Dejan Kralj je zmagal na tretji tekmi za svetovni pokal slalomistov na divjih vodah na Savi pri Tacnu, nekdanji evropski prvak, kanuist Simon Hočevar pa je zasedel tretje mesto in je prvič v svetovnem pokalu stal na stopničkah za zmagovalce.

ASOCIACIÓN Dr. GREGORIO ROZMAN

Sociedad Civil de Beneficencia, Personería Jurídica Nacional Reg. N° c. 5344 (I.G.J.)

SEDE LEGAL: Ramón Falcon 4158 Cap. Fed.

SEDE SOCIAL: Martín Fierro 4262 - San Justo / Telefono: 4669-1684

CONVOCATORIA

De acuerdo a los arts. 30 y 33 del Estatuto vigente, la Comisión Directiva de la Asociación de Beneficencia Dr. Gregorio Rozman, convoca a la Asamblea General Ordinaria, para el 30 de junio del año 2001 a las 19 hs. que se realizará en la Sede Legal calle Ramón L. Falcon 4158 Cap. Fed., para tratar lo siguiente:

ORDEN DEL DÍA

- 1) Lectura, consideración, y aprobación de la Memoria, Balance General, Cuentas de Gastos y Recursos, Inventario General e Informe de la comisión Revisora de Cuentas correspondiente al Ejercicio cerrado el 29 de febrero del 2001.
- 2) Elección del dos socios presentes para formar la Junta Electoral (art. 32).
- 3) Elección de dos miembros titulares de la Comisión Directiva por la expiración del mandato (art. 19).
- 4) Elección del Revisor de Cuentas, Vocal y Vocal Titular, como los cinco Vocales Suplentes por expiración del mandato (art. 17).

La asamblea se celebrará sea cual fuere el número de socios concurrentes una hora después de la fijada para la Convocatoria, si antes no se hubiese reunido la mitad más uno de los socios con derecho a voto (art.33).

La lista de candidatos a ser votados, deberán ser presentadas a la Comisión Directiva con diez días de anticipación a la fecha de la Asamblea (art.35).

LA COMISIÓN DIRECTIVA

Pisali smo pred 50 leti...

PREKMURSKO DRUŠTVO SLOVENSKA KRAJINA

je imelo preteklo nedeljo družabni asado. Ob tej priliki so člani društva in povabljeni gostje ugotovili velik napredek gradbenih del pri ustanovitvi lastnega društvenega doma. Udeležba na asadu je bila precejšnja.

Slovenska krajina bo v katkem na istem prostoru priredila tudi običajne vsakoletne prekmurske kolone.

DRUŠTVO SLOVENCEV

sklicuje za nedeljo 1. julija skupščino vseh, ki so vpisali deleže za ustanovitev bodoče gospodarske družbe za NAŠ DOM in PRISTAVA MORON, ki bo v salezijanski dvorani na Belgrano po slovenski maši. Na skupščini bo Gospodarski odsek DS poročal o dosedanjem delu. Začasna potrdila o deležu je treba prinesiti s seboj.

Slovenija moja dežela

Veliki hrvaško-slovenski upor

Kot vsi upori ga je sprožil partikularni brezobzirni plemič. A že sam obseg upora - Hrvaška in Slovenija - priča, da je bil pravi vzrok širši. Kot smo že dejali, je bilo povečanje davkov gosposki in razni direktni cesarski davki, vključno puntarske kazni, prava grmada, ki je samo čakala, da je nekdo prižgal prvo vžgalico. To priznavajo celo marsikateri tedanji fevdalci, celo zagrebški škof Drašković, ki je bil vodja zatrtja upora, je v pismu vladarju priznal, da je „dal podložnikom v neki meri vzrok za upor tiranstvo gospodov“!

Franc Tahi je bil graščak v Stubici in Podsusedgradu na Hrvaškem Zagorju ob slovenski meji, imel pa je posestva tudi v Sloveniji. Hotel je dobiti tudi sosednja posestva in začel nadelgovati njihove lastnike. Ti so se pritožili pri cesarju in hrvaškem saboru (parlamentu) in začasno dosegli pomirjenje.

A Tahi je na svojih gospodstvih s kmeti delal, kar je hotel Naj navedemo nekaj njegovih krivic, ki kažejo takratno plemiško delovanje: Grajskemu uradniku je dal odsekati glavo, čeprav je bil sodnijsko oproščen. Skoraj vsak mesec je pobiral izredne in nezakonite davke, zahteval nešteto tlako v svojo korist, vleko ladij po Savi navzgor, zahteval „posojila“ od kmetov in jih nato „pozabil“ vrniti, včasih je koga samovoljno zaprl v ječo in ga spustil, ko so njegovi plačali odkupnino, ki je je sam postavil. Silil je kmete, da so za drag denar kupovali negove ostarele konje in pokvarjeno blago, (npr. vino). Poslal je svoje podložnike v Zagreb, kjer so morali prodajati njegovo blago dražje kot drugi; če ga niso prodali, so ga morali sami kupiti. Kmetje so morali rediti njegove lovske pse in če je kateri medtem poginil, so ga morali nadomestiti z volom! O njegovem odnosu do kmečkih žena in hčera pove vzdevek, ki so ju ga dali kmetje: „zgleđ nesramnosti“. Ob tlaki je ugrabljaj dekleta in jih v gradu s pretepanjem prisilil, da so se mu vdale. Na Ptuj so morali podložniki kupovati zanj blago, ki ga seveda sam nikoli ni plačal. Svojim vojakom po desetletja ni nič plačeval. Nekatere kmete je s pretepanjem pohabil za vse življenje, nekemu kmetu je lastnoročno z mečem izdrl oko...Dovolj!

Zato je v Tahijsvi odsotnosti na njegovih posestvih izbruhnil upor, kmetje so se zbrali v pravo organizacijo. Zavzeli so grad in drugo njegovo lastnino. Vlada je posegla

PRISTAVA V MORONU JE NAŠA

V soboto 16. junija so zastopniki gospodarskega odseka DS podpisali definitivno kupno pogodbo, s katero se prenaša lastništvo na zastopnike naše bodoče gospodarske družbe.

Prvi del prve od zastavljenih nalog je s tem dosežen. Postavili smo si tvorni temelj, na podlagi katerega bomo počasi gradili svoj skupni dom.

OBVESTILA

Profesor dr. Ivan Ahčin je napisal knjigo OB JUBILEJU, ki je pravi katekizem katoliškega socialnega nauka. Zato ta knjiga spada v vsako knjižno zbirko, noben javni delavec naj ne bo brez nje.

Broširana knjiga stane 8\$, v usnje vezana 18\$.

Svobodna Slovenija, št. 25;
21. junija 1951

Kmečki uporniki plenijo samostan

vmes in se deloma obrnila proti Tahiju, dejansko pa je ostalo pri starem. Kmetje so bilo razočarani.

Tako je 8. avgusta 1572 kmet Ilija Gregorić sklical zbor kakih 50 kmetov, ki so zbrali izmed sebe dvanajst poveljnikov, za glavnega vodjo določili Gregorića, in sklenili, da bodo odšli uporniki po okolici - Hrvaškem Zagorju in Sloveniji, pripravljat splošno vstajo. Imeli so izdelan cel vojaški načrt, kam iti kaj narediti.

Vodje upora so bili: Ambrož Gubec in Ivan Pasanec, vojaški poveljnik Ilija Gregorić. Omenjam, da je dosedaj veljalo ime za Gubca Matija, a so v zadnjih desetletjih dokazali, da so mu to ime dali po pravljici o kralju Matjažu. Pravo ime je Ambrož!

Osebnosti

Rojstvo. V sredo 13. junija se je rodila hčerka Marka Burje in Elizabete Grbec. Pri krstu bo dobila ime **Viktorija Cecilija**.

Iskreno čestitamo!

Krst: V soboto, 16. junija je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Erika Čeč**, hčerka Matjaža in Marije roj. Zorc. Botrovala sta Veronika Zorc in Martin Selan. Krstil pa je dr. Jure Rode.

Srečnim staršem iz srca čestitamo!

Smrti: V Jose Leon Suarezju je umrl **Jože Repar** (86) in v Ciudadeli Nuša **Jakulin roj. Stupica** (78).

Naj počivata v miru!

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije so darovali: ga. Ivana Klavžar, \$ 50.-; Ivan Klemenčič, \$ 20; Ricardo Grobiša, \$ 40; Viktor Artač, \$ 35; ter Danijel Šerko, \$ 25.-. Vsem prisrčna hvala!

*Pred desetimi leti smo se vsi veselili samostojnosti, zato
pohitimo letos vsi na*

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 23. junija 2001 v Slovenski hiši

ob 19. uri: **sv. maša** za vse pokojne in žive slovenske javne delavce; poje pevski zbor iz San Martina pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic

ob 20. uri: **poklon pred spomenikom; nato Slavnostna akademija v dvorani**

- Pozdrav: Tone Mizerit, predsednik Zedinjene Slovenije
- Slavnostni govor: prof. Tine Vivod
- Kulturni del: Folklorna skupina Maribor iz Carapachaya; recitacija "Mati Slovenija" Toneta Kuntnerja; v režiji dr. Štefana Godca.
- Podelitev priznanj Zedinjene Slovenije
- Prijateljska večerja

Dvorana bo razstavno okrašena s slikami naših umetnikov.

Vstopnice po \$ 15 v predprodaji v Slovenski hiši, pri odbornikih slovenskih Domov in v Slogi.

Prisrčno vabljeni!

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Bungalos v Bariloche. - Bungalos ILIRSKA nudijo
3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični
ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azucénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438.

Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije

Naš dom

San Justo

DOMOBRANSKA PROSLAVA

v nedeljo, 24. junija po sveti maši

- * Polaganje venca pred spomenikom Franceta Balantiča.
- * Slavnostni govornik: Cilka Vombergar Lipar
- * Spominska akademija v dvorani na čast padlim.

Obvestila

SOBOTA, 23. junija:

Praznik slovenske državnosti s slavnostno večerjo v Slovenski hiši. Pričetek z mašo ob 19. uri.

NEDELJA, 24. junija:

V Našem domu v San Justo, po maši domobranska proslava

Procesija Sv. Rešnjega Telesa, ob 15.30 v zavodu Don Bosco v Ramos Mejiji.

SREDA, 27. junija:

Učiteljska seja ob 20. uri v Sl. hiši.

NEDELJA, 1. julija:

Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justo ob 9.30 srečanje z dr. Alojzijem Kukovico na temo „Seksualna problematika in verska svoboda“.

SREDA, 4. julija:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši.

ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

• PORAVNAJTE NAROČNINO!

Nedelja, 1. julija

Slovenska hiša

ALOJZIJEVA PROSLAVA slovenskih šolskih otrok

Ob 16. v cerkvi sv. maša za pokojne katehete in učitelje.

Po sv. maši pred spomenikom poklon in hvaležen spomin žrtvam vojne in revolucije.

Nato v dvorani spevoigra

PRAVLJICA O IZGUBLJENI SINIČKI

delo Tomaža in Mirjam Tozon

V izvedbi Prešernove šole - režija Miha Gaser, glasbena spremljava Anka Gaser.

Vstopnina: odrasli \$ 4.-, otroci \$ 2.-

Vabi šolski odsek Zedinjene Slovenije

SAN JUSTO

Vabimo vse na srečanje s patrom Alojzijem Kukovico

Aktualna tema

SEKSUALNA PROBLEMATIKA IN VERSKA SVOBODA

V nedeljo, 1. julija 2001 ob 9.30 uri

KJE JE KLJUČ DO USPEHA?

... v vaših rokah!

- Pričnite z varčevanjem!
- Tudi majhni zneski dosežejo okrogle vsote;
- Denar varno in donosno nalagajte v Slogi, ki uživa zaupanje tisočev vlagateljev.

Glavna pisarna:

Bmé. Mitre 97 - Ramos
Mejía - od 10. do 19. ure

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

„Moje srce je pripravljeno, o Bog,
pripravljeno je moje srce“. Ps. 57,8

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 9. junija odšel k Gospodu po večno plačilo, gospod

Tone Jenko

Žalujoči: žena **Gabrijela** roj. **Belič**,
hčerka **Marjana Burger** z družino, sin **Peter** z družino,
brat **Janez** z družino, svačinja **Zalka Trpin** z družino,
nečaki in nečakinje z družinami.

New York, Buenos Aires.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**

Director: **Valentín B. Debeljak**

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Presidente: **Antonio Mizerit**

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Telefax: (54-11) 4636-0841/2421

4674-5125

e-mail: eslovenian@sinectis.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

**Gregor Batagelj, Marko Vombergar,
Barbara García, France Vitrih, Ivo
Žajdela, Tone Vivod, Neda Vesel
Dolenc, informativna agencija STA**

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA
dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.;
ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar